

В. „Плъвънски Гласъ“

излиза всеки неделя сутринта.

Цената на вестника е за вън България:

За година 8 лева
„шест мъседца 4

За вън странство:

За година 10 лева
„шест мъседца 5

ЕДИНЪ БРОЙ 15 СТОТИКИ

ПЛЪВЪНСКИ ГЛАСЪ

ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

СКРЪБНО ИЗВѢСТИЕ

Съкрушенно сърдце и неизразима скърбъ, извѣстяваме на роднини, приятели и познати, че слѣдъ кратко боледуване, на 24 Мартъ въ 1 часа послѣ обѣдъ, прѣдале Богу духъ, незабравимия ни синъ и братъ,

ГЕОРГИ Г. БАНОВЪ

(Запасенъ Поручикъ)

въ цвѣтущата си 32 годишна възрастъ, като ни остави въ неутешима скърбъ.

Погребението на смъртните му останки стана на 25 сѫщий. Макаръ и потопени въ скърбъ, не можемъ да не искаjемъ нашета сърдечна благодарностъ, както на Г. г. офицеритъ отъ гарнизона, така и на ония роднини, приятели и познати, които придружихъ стъртните останки на покойния до вечното му жилище.

Отъ опечалението семейство:

„Ганчо Бановъ“.

ТАЧО В. ПѢЕВЪ

Извѣстява, че отъ 1-й Априлий дава една отъ собствените си кѣщи подъ наемъ одобства прѣкрасни. Желающите нека се отнесатъ до него.

1—2

ОБЯВЛЕНИЕ

Администрацията на „Плъвънски Гласъ“ съобщава на почитаемата публика, че приема да печата всички обявления отъ сѫдебните пристави и други учреждения по 3 ст. на дума за двукратно публикуване.

гр. Плъвънъ, 26 Мартъ 1899 год.

Администрацията.

гр. Плъвънъ, 28 Мартъ 1899 година.

ПО ЗАЕМА НА ДВѢТЪ ЗВѢЗДИ.

Въ миниля брой на вѣстника си ний разглежахме отъ какво естество сѫ отстѣжките направени отъ днешното ни патриотическо (?) прѣдателско правителство съ отдаване подъ наемъ експлоатацията на желѣзопътната ни линия Чирпанъ — Стара-Загора — Нова-Загора и напускане работитъ по трасето Чирпанъ — Пловдивъ и Пловдивъ — Сарамбей. Както помните читателите ни, ний указахме само на врѣдитъ, които могатъ да послѣдватъ за държавното ни съкровище, а съ настоящето си ний ще докажемъ каква голѣма е тази загуба. Отстѣживане експлоатацията на линията Чирпанъ — Нова-Загора на компанията на источните желѣзници е най-голѣмото зло за нашата страна; зло, което ни се почти натрапва отъ днешното, по милост дошло на властъ, прѣдателство, защото съ тая останка съвѣршено се убива съкачението на нашата линия Ямболъ — Бургасъ. Всички износъ и вносъ по тая линия се распредѣляше до сега главно на три окрѣга: Ст.-Загорски, Сливенски и Бургаски. Съ направата на новата линия Пловдивъ — Чирпанъ — Ст.-Загора — Нова-Загора се постигаше напълно гонимата цѣль, защото чрѣзъ нея щеше да се усили износа по линията Ямболъ — Бургасъ, като и износа отъ Пловдивски окрѣгъ щеше да се прѣхвѣрли по сѫщата линия. Въ такъвъ случаи значението на линията Ямболъ —

всичко, че се отнася до вѣстника, се ража въ Администрацията, която замѣрва въ Хотелъ „България“.

Обявления се плаща по 3 ослѣднитъ страници, а т. За обявленията на стави по 3 ст. за двѣ страници за всеки администраторъ

отъ Администрацията за абонаментъ, дописки, книжки и пр. се испращатъ въ Администрацията.

Пр. Плъвънъ

Бургасъ се повдигаше, а заедно съ това и прихода на тая линия щеше да се увеличи, тъй като е знайно, че тия три окрѣга Сливенския, Ст.-Загорския и Пловдивския сѫ житницата на Южна България. Като се вземе прѣдъ видъ, че прихода на тая линия (Ямболъ — Бургасъ) спорѣдъ „официалните статистически свѣдения за българските държавни желѣзници“, при всичката конкуренция на источните желѣзници и безъ вноса и износа отъ Пловдивския окрѣгъ, който е най-голѣмия въ цѣла Южна България, е билъ срѣдно на година 10,880 л. може да се сяди до каква цифра е щель да се повиши тоя доходъ, когато износа и вноса и на този окрѣгъ, както и частта отъ Ст.-Загорския, които сѫ ставали по линията на источните желѣзници, сѫ щѣли да ставатъ по линията Ямболъ — Бургасъ. Ако прихода бруто на единъ километъ отъ источните желѣзници на Българска територия е 16,000, то и прихода на километъ отъ линията Ямболъ — Бургасъ, ако не надмине тоя доходъ, то поне щеше да се равни при това положение, както въпросъ бѣше поставенъ при първата конверсия. Обаче днесъ, както е поставенъ въпросъ съ сключванието на новия заемъ, не само че тоя доходъ на линията Ямболъ — Бургасъ нѣма да се увеличи, и нѣ ще се намали и на половина, защото съ отстѣживането експлоатацията на новопостроената линия Чирпанъ — Нова-Загора источните желѣзници ще отбѣгатъ всичкия износъ на Пловдивския и Старо-Загорския окрѣги за въ Деде-Агачъ. Така щото и оная част отъ износа, който е ставалъ по-рано прѣзъ линията Ямболъ — Бургасъ ще се прѣхвѣри сега въ Деде-Агачъ, а нашата желѣзница ще се движи отъ Ямболъ до Бургасъ само по съ нѣколко пътища и само съ износа на Сливенския окрѣгъ. Въ такъвъ случай явно става, че и Бургаското пристанче, което е сега на довѣршване, ще бѫде безъ всѣко значение. Да се прѣполага, че нашите търговци Българе, ще сѫ готови да платятъ и посокжно, само да изнасятъ своя износъ чрѣзъ Бургасъ, то ще е смѣшно, защото ще трѣба да допустнемъ, че тѣ не си разбиратъ търговските интереси.

Ний бихме се отчасти примирили съ положението, което ни създава новия конверсионенъ заемъ, само ако цѣнитъ, срѣщу които се отстѣжва линията Чирпанъ — Нова-Загора бѣжъ отчасти удовлетворителни. Но какви сѫ тѣ? О, ужасъ! Съ горѣсть на сърцето си трѣба да призаемъ, че тѣ сѫ такива, които компрометиратъ България, които ни прѣставляватъ за хора, единакви по невежество съ Турцитъ и Китайцитъ. Да, самитъ цѣни по които се прави тая отстѣжка сѫ такива идиоти, каквито сѫ низки кални и алчни и лицата, които ги приехъ и подписахъ. Насъ ние просто срамъ да ги извадимъ на бѣль свѣтъ. Нѣ не, тѣ, трѣба да се знахтъ отъ всѣки българинъ, защото тоя позоръ ни се панася отъ едни бездарности, отъ едни гладници за властъ, на които челата още единъ пътъ трѣба да се украси съ хракчиъ на български избратели и данъкоплатци, за смѣтка на които се прави всичко това.

И така нашите умноци-министри съ кокошия си акълъ отстѣжватъ експлоатацията на линията Чирпанъ — Ст.-Загора — Нова-Загора по 700 лева и словомъ седемстотинъ лева километра за първите 10 години и по 1500 л. хиляда и петстотинъ лева, километра за останалите 49 години. Каква грамадна разлика между дохода на километъ отъ линията Ямболъ — Бургасъ и источните желѣзници отъ една страна и наема на километъ отъ линията Чирпанъ — Нова-Загора? Отъ едната страна цифритъ приходъ, 10380 л. и 16000 л., а отъ другата приходъ отъ наемъ 700 лева? Какво по позорно отъ тѣвъ? Това не само прѣдполага, че двѣтъ иони съвѣтила не сѫ мислили какво прѣдателство на народите и интереси вършиха, но подвърдяватъ тѣхната кокоша слѣпота и неумѣние да цѣнятъ и запищаватъ своето,

още повече каква е тѣхната алчность да властуватъ. Да, нашата желѣзница Чирпанъ — Нова-Загора, която, не ще съмнѣние, при рѣдовното си експлоатиране отъ нашата желѣзопътна администрация би ни дала доходъ не по малъкъ отъ тоя на линията Ямболъ — Бургасъ, се отстѣжва на источниките желѣзници по такава низка цѣна, която ни е срамъ да помѣнуваме, независимо отъ това, че чрѣзъ нея ще се увеличи и прихода на последната (Ямболъ — Бургасъ). Ако допустнемъ, че държавата ще харчи по експлоатацията на тая линия на километъ по толкова, колкото расходва по линията Бургасъ — Ямболъ и получава сѫщия доходъ, то какъ ще намѣримъ, че ще има печалба отъ хиляди лева. Прихода на километъ е, както казахме 10,380 лева, а разноситъ които държавата прави за издръжката на тая линия, спорѣдъ точните статистически свѣдения сѫ 6230 лева на километъ; слѣдователно, като извадимъ тия двѣ сумми, намираме една разлика отъ 4050 лева, която ще е чистата печалба. Обаче тая печалба за Нѣмците е още по голѣма, тъй като знае се положително, че компанията на источните желѣзници харчи на километъ годишно по 4800 л. отъ прихода бруто 10380, като извадимъ разхода 4800, получавае чистъ приходъ на километъ по 5580 лева. Ето каква печалба ще имать источните желѣзници съ експлоатацията на нашата желѣзница Чирпанъ — Нова-Загора на километъ, или за цѣлата линия отъ 90 километра = 5580 × 90 = 502200. Такава крупна цифра приходъ ще добива компанията на источните желѣзници отъ нашата желѣзница на година. Ако се смѣтне какъвъ ще бѫде прихода за 59 години, настъ още повече ни поразява факта съ какво легкомислие сѫ погледи на тоя въпросъ днешните управници. Тоя приходъ за 59 години е 502,200 × 59 = 29,629,800 или дваесетъ деветъ милиона, шестотинъ двадесетъ деветъ хиляди и осемстотинъ лева. Може да ни обвинятъ нѣкой, че показаната отъ насъ цифра не е вѣрна, тъй като наема за послѣдуващите 49 години е 1500 лева, а само за първите е по 700 л. Нека тия, които би ни въразили съ това иматъ прѣдъ видъ, че доходността на тая линия слѣдъ 10 години не ще остане сѫща, а ще се увѣличи, ако не съ 2000, то поне съ 1000 лева на километъ.

Сега нека видимъ колко наемъ ще земемъ за 59 години. Понеже е уговорено за първите 10 години да ни се плаща по 700 лева на километъ, слѣдва че за всѣка една година ще ни се плаща 700 × 90 = 63,000 лева, а за 10 години 630,000 л. за цѣлата линия, за другите 49 години ще имаме слѣдующия наемъ: 90 к.м. по 1500 л. = 135,000 на година, а за 49 години 135,000 × 49 = 6,615,000 лева. При тая сумма като прибавимъ и наема за първите 10 години получаваме слѣдующия наемъ: 630,000 + 6,615,000 = 7,245,000 лева. Отъ тукъ става ясно, че ний ще вземемъ за 59 години отъ компанията на источните желѣзници наемъ 7,245,000 лева, а тѣ, слѣдъ като ни платятъ тия пари ще спечелятъ; вънъ и отъ разноситъ, цѣли 29629000 лева. Злѣ щеше да бѫде за държавата ни, ако тия 29,629,000 л. останѣха за въ полза на държавното съ съкровище? Ако при тая сумма, която Нѣмците ще спечелятъ отъ нашата желѣзница прибавимъ и ония 8,000,000 лева, които сѫ похорчени за направата на трасето Чирпанъ — Пловдивъ — Сарамбей, ний получаваме загуба за нашето държавно съкровище, която вълиза на 29,629,000 + 8,000,000 л. = 37,629,000 л. Загуба грамадна, загуба, която се равнява на 1/7 част отъ цѣлия конверсионенъ заемъ, или 260,000,000 раздѣлено на 37,629,000 = 6·9. Да, тая загуба съставлява отъ цѣлия конверсионенъ заемъ 6·9. Но само това ли е лошата страна на тоя заемъ? Не, до пъти ще разгледаме и тѣхъ. Ето защо се криятъ условията на тоя заемъ; ето защо всички номера официози нѣмѣятъ

и нѣмать смѣлостта да оповѣстятъ тоя заемъ, чрѣзъ който се харизватъ на Нѣмците цѣли 38,529,000 лева и се поставя въ застой търговията на цѣла Южна България за цѣли 59 години, а още по-вече се настаниватъ на работа по тия железнци, сѫщо и по нашата, за чиновници не бѣлгаре, а наши кръвни врагове Гърци и Нѣмци и бѣлгаринътъ още дѣлги години ще чака да чуе вѣсто Нѣмското „фертикъ“ бѣлгарското „готово“.

Такава сдѣлка сѫ способни да извѣршатъ само изверги, както днешнитъ натрапени управници, които за една паница леща сѫ готови да продаджатъ не само себѣ си, но и отечеството си. За сега толко.

Повторението почва.

Още при първите слухове за консолидирането на новия кабинетъ, едно трепетно вѣление, единъ страхъ обзе почти всички, които врѣло гледатъ на работите и на лицата, на които се вѣлага една мисия, мисия да управяватъ и нарѣждатъ сѫбините на народа. Тоя трепетъ, тоя страхъ бѣ напълно основателенъ, при прѣснотата на всичко онова, което Стамболовъ и Радославовъ бѣха дали, на врѣмето си, на България. Всичко, абсолютно всичко онова, което съставя пъстрината на тѣхното управление: торби съ пѣсъкъ, сухи жили, вжтрѣшно убѣждение, затвори, горѣние съ гасъ, интерниране, мантовата гробница, екзекуции, всичко дѣлъ на инквизиционното врѣме, но не и на врѣмето, въ прѣвичерието на двадесетото столѣтие, испѣкна въ най-голѣма сила, всѣли страхъ и несигурностъ въ права и закони, прѣдъ волята и инстинта на вѣс-красаща се, по милост отъ горѣ, сатрапицата.

Всѣкой виждаше, че наново излиза на сцена шайкаджийството, бѣснуването, своеволията. И това не чака дѣлго врѣме.

То се прояви въ най-голѣмитъ си сили, веднага, подиръ заемание властта отъ новото министерство.

Ний се отказваме, да посочваме всичките факти, повторение на миналите дѣла на властуващите дѣлъ партии, но не можемъ да се не спрѣмъ на единъ отъ послѣдните, който по значението си, по огромността си и по всичко, което съдѣржа въ себѣ си, е единъ едъръ признакъ на повторението.

Думата ни е за подигравката съ нашата религия.

Думата ни е за свѣтотатството съ нашата църква и нейните служители.

Думата ни е за църковния пастиръ, Сливенския владика Гервасий.

Извѣстно е вече, че Гервасий, подиръ църковната служба, на излизане отъ църква, е билъ нападнатъ, поруганъ и то на нѣколко крачки само отъ околийския началникъ.

Зашо?

А нима и при сѫщото нѣщо съ Клиmenta хората не казаваха, защо?

Зашо и кой сѫ биле тия, които сѫ посѣгнали на църковния пастиръ?

За това питайте околийския началникъ, питайте Сливенската администрация, която спорѣдъ в. „Бѣлгария“ е прибрала при себѣ си, въ качеството на полицейски стражари, нападателите на владиката Гервасий.

Втори примѣръ, за посѣгане отъ страна на подържниците на настоящите правителственни партии, върху църковните пастири.

Повторение на миналото.

Може би, пълно проектирано повторение на станалото съ Клиmenta.

И нѣмаме ли право сега да си задаваме вѣпроси, каква цѣнност ще има прогръмлатата отъ кабинета законност, когато най-висшите сановници въ страната, духовните пастири, сѫ изложени на хулитъ и нападкитъ на нѣколко уличници, които властта пребира въ пазватъ си?

Какво означава това прибиране?

Какво мисли правителството?

Нѣка мисли що ще. Пхтя е лошъ, колкото по вече сѫ повторенията, толкова по злѣ.

Стеснението ражда свобода.

Тиранията дава борци, а тия борци слѣпени въ една стена ще счупятъ главата на своите сатрапи.

Дѣржавното Унижение.

Положително се вече знае, че по застѫпничеството на Турция, на Бѣлгария е отказано, маркаръ и да бѣше поканена по рано отъ руското

правителство, да участвува съ свой самостоятеленъ пратеникъ, въ конференцията за мирътъ.

Тоя фактъ е фактъ на унижение. Това никакъ не може да го отказва.

Повдиганието въпроса за Македония въ конференцията, като въпросъ свързанъ якъ съ мирътъ на Балканския полуостровъ, а заедно съ това и даванието свѣтлина върху положението на работите въ Македония, е трудно възможно, ако немислимо, понеже настъпващъ ще ни представлява Турския пратеникъ.

А въпроса за Македония е жизненъ въпросъ за насъ и по това факта е дваждъ по унизителенъ, по погубенъ за дѣржавата ни. А като е така, ние не можемъ да не кажемъ нѣколко думи за обстоятелствата и начина по който е станало това дѣржавно унижение.

Тия обстоятелства, тия причини сѫ изразяватъ дѣйствително само съ нѣколко думи: причината е нашето правителството.

Това нещо много доказателства. Ако Турция виждаше, че на чело на работите у насъ стои хора съ едно опредѣлено повѣдение въ вѣнкашната политика, че тѣ като министри сѫ ползватъ съ довѣрието на народа и че силата на тѣхния гласъ, ще се подкрепи отъ народа, то, казваме, тя — Турция — не би се рѣшила да прѣдприеме това си искашение и го увѣнчала съ пъленъ успѣхъ въ врѣда на нашетъ интереси, въ врѣда на нашата национална честь и стрѣмление. Но Турция знае качествата и патриотизма на нашетъ управници, знае тѣхната неустойчивостъ, тѣхното люлечение въ вѣнкашната политика и ни нанеси рѣшителния ударъ.

И така, Бѣлгарино, знай, че за сега, когато на чело на работите стои съединената правителственна партия Грековъ — Радославовъ, Турция потъжка твоите права, тя те унижи прѣдъ свѣта.

Да се извинава правителството съ факта, че ний сме васални на Турция, повѣдението му по случая ще биде прѣдателско.

Имало е и други подобни случаи, но Турция се е потайвала, понеже е съглеждала народната мощъ и не е посмѣйвала да си играе съ народа.

А колкото до това, дали, напшето правителство, безъ да гледа на станалото, ще да испрати, мимо волята и желанието на Турция, самостоятеленъ пратеникъ въ конференцията, остава бѫдящето да покаже.

Споредъ насъ, напшетъ интереси, Македония, изисква, що правителството, страната да има свой прѣставител въ конференцията.

На кждѣ отиваме?

Человѣкъ трѣбва да има онази стамболовска безочливост и нахалност, за да биде дѣрзакъ и разбойникъ съ свободата на словото и оня тжлпа суратлжъ, който една шепа отъ гладни за служба готовановци сѫ си позволили и още позволяватъ да лжатъ простодушния наръдъ, че само тѣ се хората, които ще спасятъ отечество то отъ лошено наше вжтрѣшно положение. Едни разбойници, сопаджии, едни кървопийци, които се закопвали хора живи въ земята, днесъ се явяватъ прѣдъ бѣлгарския наръдъ, плачатъ прѣдъ него, кхсатъ си коситъ, обѣщаватъ му, че правата на народа, само тѣ се били въ състояние да пазятъ, че отъ това несносно финансово положение не бѣдъ другъ никой въ състояние да отътре страната освѣнъ тѣ, които едвамъ иматъ капка отъ съвѣсть и човѣщина. Възмущението въ насъ растѣ ежедневно, когато виждаме, че надъ бѣлгарския небосклонъ сѫ се надвѣсли още черни облаци, надъ него лѣжатъ онѣзи грозни хищни птици, които цѣли осемъ години врѣме смукаха невинната кръвъ. Звѣроподобните бѣлгаре изверги, които бѣха расплакали дѣти у майка, днесъ пакъ се вливатъ; онази грозна хиена, която отравяше мѣртвите отново се явява и подъ прѣдлогъ на свободата, бѣлгарския наръдъ отива може би за още нѣколко години надиръ. Личности опозорени, личности, които се опрѣскани съ невинната кръвъ на нашата интелигенция, днесъ се явяватъ, дѣржатъ рѣчи, агитиратъ, че ще пазятъ Бѣлгария отъ поробване, че бѣлгарския гражданинъ не щалъ да се истезава! Кой е този бѣлгаринъ, който ще повѣрва на тѣзи извѣрги? Дѣлата на днешните властители, които се дошли по една лична покана отъ двореца, когото прѣди два мѣсяца заплашваха и правяха за свѣрталище на всевѣможни нечистотии, сѫ прѣсни въ памѧтта на бѣлгарския наръдъ. Кой може да отчаква отъ за-

калени изверги честни дѣла, кой може да мисли, че хора които нѣматъ и понятие що е честност и що е народъ, ще могатъ да го управляватъ. Безъ никаква поддѣржка отъ народа, безъ да се получили и два гласа отъ бѣлгарския избирателъ, днесъ се сѣднали на кормилото — днесъ бѣркатъ въ дѣржавния ковчегъ и за смѣтка на онзи оголъ наръдъ, който до завчера оплакваши че билъ съсипанъ финансово се расхождатъ изъ Бѣлгария, зиматъ съ хиляди левове и всичко това се за милия наръдъ! Гладници, които нѣматъ поддѣржката отъ интелигенцията, за да се задържатъ на властта, прибрахъ всички, закоренели престъпници отъ врѣме на тиранския режимъ и ги настанихъ на високи служби. За да могатъ още по свободно да си разиграватъ коня, тѣ прогонихъ честните службаници, които иматъ съ дѣсетки години служба, прогониха и оставихъ на срѣдъ путь цѣли семейства отъ невинни стражари, само да могатъ да сполучатъ прѣстоящите избори. Назначиха за окол. началници, хора, които ги е срамъ да излизатъ днесъ по улиците! И всичката тази паплаче е тръгнѣла днесъ изъ Бѣлгария и съ увѣщания, съ заплашване искатъ отъ селенитъ да дадятъ гласъ си, за тѣзи, които биха ни пробили, които убивахъ, истезавахъ, стреляхъ невинни бѣлгарски синове, които се полагали живота си за свободата!

Бѣлгарския избирателъ, който е вкусилъ — Стамболовско — Радославовската свобода, не трѣбва да подлага вратътъ си подъ новия хумотъ, той единодушно, трѣбва да изрине отъ властта, тѣзи, които сѫ се настанили по желанието на двора. На 25 Априли трѣбва да се докаже, че администрацията, не е въ правото да се бѣрка въ работите на бѣлгарския избирателъ, а на този, който призовава неканените гости, че когато му се дадватъ права трѣбва да ги почита, ако иска да го почитатъ и уважаватъ. Отъ никого не трѣбва да се бои избирателя; конституцията, която стои най високо, тя свѣрзва рѣшѣти на всѣкъ нехранимайко и онзи, който посегне да я наруши още отъ начало, ще трѣбова да му се отрежатъ рѣшетъ, за да не помислюва повече да прави опитъ на узурпирание на бѣлгаринътъ. Стамболовщината биде закопана прѣди 5 години, тя трѣбва и сега да се закопае още по дѣлбоко, за да се докаже, че гаврението съ бѣлгаринътъ трѣбва да престане.

ВЪТРѢШНИ НОВИНИ

24/III 99 г. София.

М-ру Просвѣщението

Прѣдъ видъ прѣстоящите избори молѣ, 30 дневенъ отпускъ, считанъ отъ 27 того, за да упражня свѣщеното си избирателно право и бѫда свидѣтель на тѣржествено обѣщаната свобода на изборите.

(под.) Искрецки Училищенъ Инспекторъ: Бѣлгарскиятъ

24/III 99 г. София.

Тодоръ Иванчевъ

Копие в. в. Бѣлгария, Прѣпорецъ, Миръ.

Едва слѣдъ деветгодишно раскарване по чужбина се установихъ дома. Вие ме прѣмѣстите. Това е повече отъ безобразие. Види се да нѣмаме ни капка съвѣсть. Щомъ прѣдъмъ инспекцията ще тръгне; но напразно тѣржите у мене кокалъ, който да подкрепи Вашите гибелни за Бѣлгария планове.

Бѣлгарскиятъ

25/III 99 г. София.

Тодоръ Иванчевъ

Копие в. в. Бѣлгария, Прѣпорецъ, Миръ.

Официално искамъ десетъ дни отпускъ. Ако не разрѣшите, става явно, че искате съвѣщеното доразурение десетчленно семейство. Имате четиресте хиляди щика, защо Ви безспорно можете тукъ присѫтствие. Не вѣрвахъ да се вадете на дѣтинските прищевки на прѣстолъстъдателя, отъ който теже сте страдали, а сега за лични облаги се сплотихте съ тѣхъ.

Бѣлгарскиятъ

— Завчера имахме случая да видиме и прочетеме прошението подписано отъ 480 души жители на г. Плѣвенъ, отъ които 283 души сѫ подписаны по неграмотност отъ други лица; отъ тѣзи 283 души има 78 души цигани, а останъти 205 души сѫ подписватъ на всѣкъ арзувалъ, кой-

то имъ се поднесе отъ властъта. Едно нѣщо, което бие въ очи, е обстоятелството, че коноводите: Табаковъ, Славовски, Цвѣтковъ, Каравановъ и др. безъ да мислятъ, че ще отговарятъ прѣдъ закона, сѫ подъгали невини хора да подпишатъ прошението въ което най на края изрично е казано, че на чело на градската община съди единъ кметъ, койго билъ осужданъ за **убийство!** Ние знаемъ за градски кметъ че е г. Хр. Данаиловъ, когото слава Богу познаватъ всички за единъ примѣрно честенъ човѣкъ и никога отъ никого не е осужданъ за убийство. Питаме прочие, коно-водите, защо сѫ подвели толкова невини хора, които утрѣ като се видѣтъ на скамейката на под-сѫдимитъ за клѣвета, ще ли имъ помогнатъ тѣ-зи конводи, които за да се докопатъ до властъта не пребиратъ никакви срѣдства. Гдѣ сѫ чули тѣ, че г. Хр. Данаиловъ е сужденъ за убийство? Това честностъ ли е? Не е ли срамно да се лжатъ властъта, да се представяватъ нѣща излиши и невѣри?

— Новитѣ ни управници нито денъ могатъ да се видѣтъ на едно място. Начевичъ и Теневъ се бавиха почти цѣлъ мѣсяцъ изъ Европа и получаваха по 200 златни лева за доброто на милия народъ, докѣто ни натрапиха единъ не-попосимъ заемъ. Тѣ се вѣрхихъ; Тончевъ пѣтъ излѣзе на дѣржавна смѣтка да срѣща баджанака си. Слѣдъ тоя пакъ Тончевъ, Теневъ и Пешевъ дохождаха съ трена на расходка до Плѣвенъ и отъ тамъ до Сомовитъ. Не се минихъ нито бдева ето ви Грековъ и Радославовъ по агитация изъ севѣрна Бѣлгария, пакъ на счетъ на милия народъ, за доброто на когото сѫ трѣгнали да опрѣдѣлятъ и кандидатитъ за народни прѣставители, за тия извѣрги, които въ свѣщената ограда на народното събрание, ще трѣбва да видѣтъ ржка, за да ни се натрапи единъ съсипателъ заемъ и да се убие за всѣкога бѫдѫщето на нашата търговия въ половината на отечеството ни и да се лиши дѣржавното ни съкровище отъ 37,000,000 лева, които пари съвсѣмъ нахалостъ се подавратъ на нѣмътъ.

Испѣлнили, неиспѣлнили своята тежка мисия двамата скитници министри, слѣдъ неудачитъ въ обиколенитъ отъ тѣхъ градове, се отказаха да испѣлниятъ марширута си и да се попарадватъ на любезнитъ привѣтствия на южно-бѣлгаретъ, вѣрхихъ се въ София, а други двѣ скитничета Пешевъ и Тончевъ ще отпихватъ за въ южна Бѣлгария, пакъ съ сѫщата свeta (?) мисия — да опрѣдѣлятъ кандидатуритъ на ония, които ще блѣкнатъ слѣдъ тѣхъ. Остава воения министъ и той да излѣзе да прави инспекция на войската и да проповѣда и на войниците си за свободата на изборитъ, както провижътъ колегитъ му. Чакъ тогава ще се увѣримъ, че, дѣйствително имаме свободни избори.

— Бевочливитъ около мѣстната пачавра сѫ отишле толкова далече въ своята нахалностъ, чото човѣкъ съ отвращение се завзема по нѣкога да ги изобличи въ съзнателно искривяване на истината. Така е и въ случая. Като инсигуриратъ срѣщу гна Данева не се срамуватъ да му прѣниватъ това, което на да ли е помислювалъ, а камо ли да говори, както е въ случая, за нѣкакви си хакове на министри и за идванието на дѣда Цанкова. Г-нъ Д-ръ Даневъ никому не е явявалъ за своето идване въ Плѣвенъ, отгѣто заминъ за Русе по своя частна работа, а другъ бѣше явилъ чрѣзъ телеграмма, която и днесъ още не е получена отъ телеграфа. Ето защо никой въ Плѣвенъ не знаеше за идването на г-на Д-ръ Данева.

— Горѣщото желание на Плѣвенската грань — Стамболиститъ се испѣлни. Стария труженикъ по училищното дѣло, Ячо Ц. Брѣшляновъ, който едва прѣди нѣколко мѣсеса слѣдъ 9 годишно изгнане се вѣрна у дома си и като учил. инспекторъ, още не обиколилъ цѣлото окрѫжие, е вече премѣстенъ въ София отъ суратжсина Тодоръ Иванчовъ. Г. Брѣшляновъ не може да се тѣрпи отъ стамболиститъ, защото имъ е трѣтъ въ очи. Прѣдъ неговитъ дѣла и неговитъ огнени рѣчи, тѣ биватъ слѣпи, защото не искатъ да ги видятъ. Г. Тодоръ съ бѣлата аба, който види се не иска да чувствува отъ никакви нападки и доказателни телеграмми отправени отъ г. Брѣшлянова, казва заминете за мястото. Думитъ безобразие за не го, Иванчева, види се да му падатъ като мехлемъ, защото самичакъ като дѣмон-суратия него докачватъ. Макаръ и слѣдъ такива доказания, тѣ го молятъ да замине. г. Брѣшляновъ ще иде само за нѣколко дни до София, за-

да иде лично да поднесе Иванчеву презрѣнието си, което питае къмъ него и подобнитѣ му. На друго място даваме въ прѣпись и самитѣ телеграмми, които г. Брѣшляновъ е отправилъ Иванчеву, ако и да ги има и въ соф. вѣстница. Всичко това показва, че либералнитѣ министри макаръ да правятъ свободни избори, а пакъ се страхуватъ отъ Брѣшлянова. Ако тѣ иматъ сила и поддържа у народа, защо трѣбова да се страхуватъ отъ Ячовци? Яко нѣмалъ вече влияние въ народа, нали така се трѣби? И ние съ г. Ячо Брѣшляновъ поднасяме и нашето призвѣтие, къмъ всички онѣзи негови гонители, както и къмъ бай Тодора съ бѣлата аба, на когото скоро ще видиме гѣрбътъ.

— На 25 т. м. Стамболиститъ сѫси избрали бюро и се клѣли, че ще работятъ солидарно. Жалко! Х. Асанъ не влезялъ въ бюрото.

Яко войвода. Единъ нашъ приятелъ ни накара да ходиме завчера да видиме фотографията на Яко войвода, снета отъ мѣстния фотографъ г. Осиповъ. Наистина главната улица по направъ се красеше съ портрета на дядо попъ Антонъ съ патерицата, а днесъ се краси съ онзи на Яко войвода. Аптеката на г. Петровъ, постоянно е заобиколена съ любители и улични гамени, за да видятъ хубавия и импозантния поглѣдъ на нашъ Яко — Мѣртишки. Остава сега да се остави и на бѫдѫщия кандидатъ народ. прѣдъ безправственика, Цв. Каравановъ, и новия му послѣдователъ по нравствеността Забуновъ.

— Мрѣстнитѣ уста на нашите казлбани надминаха всѣко приличие. Въ нѣколко бюро постоянно трѣбътъ, че у г. Данаиловъ — г. кметъ имало закарани отъ турска джамия камане и дѣрва. Ние сме въ положение да утвѣдиме, че всичко което се пиши по неговъ адресъ е една стамболовска — шарлатанска клѣвета. Нека Бѣрдарската лихва да иде и се увѣри въ всичко онова, което пишеме.

— Динко Ивановъ, койго бѣше обявенъ несъстоятеленъ дѣлъникъ и се намѣрваше на свобода, е арестованъ, следствие откриване на стока, която била скрита въ с. Долни Дѣбникъ. Тѣзи и други работи твѣрдѣлъ сѫставятъ г. Ивановъ по този фалиментъ.

— Обявени сѫ сѫщо за несъстоятелни дѣлъници Ив. Горановъ и Н. Д. Спасовъ отъ с. Махалата и то отъapel, сѫдъ. Върху този смѣшъ флиментъ ще се поврънеме други пъти.

— Съобщиха ни, че Ловч. окр. начал. Шайтановъ, като отишъ въ с. . . . искалъ да си покаже силата на властъта. Кмета и селенитъ като не искали да го слушатъ, казали му да си отиде по скоро и не имъ се бѣрка въ общите работи. Г. Началникъ, не послушалъ, а поискъ да арестува. Възмутени другите селени благоволили да испратятъ подъ конвой началникъ изъ вънъ селото. Постъпка наистина неприлична, но достойна за вниманието на тѣзи, които си привишили властъта и обичатъ да се бѣркатъ въ работи, въ които не трѣбова да се мѣсятъ. Нека това го има прѣдъ видъ и нашия началникъ, когото може да сполѣти сѫщата участъ, ако продѣлжа.

— Твѣрдѣлъ много съжеляваме, за гдѣто при завчеращия изборъ на съединеното либерално бюро, не се земали въ внимание и молбата на горнѣ плѣвенски стамболови Тошмаковъ и Трифоновъ, които знаеме, че най много грижи сѫ полагали. Но защо трѣбовать на Табаковци горнѣ плѣвенци, тѣмъ е дадено само да мукатъ и повече нищо. Не знаеме какво ще правятъ горнитѣ бай Ганювци, но за всѣкъ случай **шанцоветъ**, трѣбова да се осъществи, иначе ще бѫдеме за смѣхъ.

— Лица, които сѫ имали дѣстжъ до г-на Плѣвенски окр. управителъ ни съобщаватъ, че г-нъ В. Поповъ по между другото ги подканялъ да съставляватъ въ селата си бюра, нѣ **на народната либерална партия**, а на либералната, на която и той принадлежалъ, съмъ въ такъвъ случай той (окр. управителъ) ще ги подпомага и удовлетворява въ всичко. При това добавилъ, че наставления въ сѫщата смисъль билъ далъ и на оклийските начатници. Това означава свободни избори! Ние мислимъ, че това не влиза въ обязаноститъ на г-на управителя и знаеме, че и министерството ще бѫде глухо на всичко, но все пакъ му даваме гласностъ, за да види всѣкъ, че въ новата епоха не се дѣйствува чрѣзъ морално влияние, а се изисква наложително: възвръща се стамболовската епоха.

ИЗЪ ДОПИСКИТЕ НИ.

гр. Варна, 20 Мартъ 1899 год.

Господине Редакторе,

Въ брой 9 отъ 7 того на почитаемъ Ви вѣстникъ „Плѣвенски гласъ“ срѣща сѫхубава идея, породена вижда се най първо у Васъ, а именно да се дѣйствува за сливането на партитѣ: Цанковистка съ Народната.

Тѣзи идеи колкото умѣстна, толкова е и нуждна, особено въ сегашното положение на отечеството. Нѣ за жалостъ, повторно никакъ не се разви тази идея въ вѣстника Ви.

Затова днесъ въ разговора ни помѣждъ си, нѣколко души, които прѣнадлежатъ на Цанковата партия, сами по себе си, като че полурѣшили да се съединятъ съ Народната партия, стига да има кой по умѣло и сериозно да подигне този въпросъ. Ето защо Ви молимъ, Вий като публицисти да се завземите и чрѣзъ вѣстника и частно и подигните по сериозно и бѣзъ този въпросъ, като частно помолите г-да шефовитѣ Д-ръ К. Стоиловъ и Д-ръ Даневъ да влезатъ въ съглашение, колкото е възможно по скоро, да се слѣжатъ вѣднажъ за винъги дѣтѣвъ партии, като прибератъ и отцѣпятъ съединисти, които желаятъ, защото идеята е една и сѫща и почти безъ разлика.

Слѣдъ урѣжданието на тоя въпросъ, ако отъ послѣ сѫ види за добре и тѣ да се съединятъ и се образува една „Народна партия“ подъ шевството на г-нъ Д-ръ Стоиловъ.

Трѣбва за доброто на народа да се жертвува всѣвъзможни амбиции, отстѫки отъ всичкитѣ,

Това Ви пиша Г-нъ Редакторе отъ моя страна, за да Ви искаша нашите тукъ взгледове, а вѣрвамъ и всички други, както тукъ, така и изъ цѣлата провинция да увѣдомятъ, защото и нѣкъ, както виждаме, мѣчно ще постигнатъ Цанковистите идеята си (макаръ и да нѣма никаква разлика отъ народната партия) сами, както вѣрвамъ почти повечето въ провинцията може да се сѫубѣдятъ до сега.

За получванието на писмото отговорете въ вѣстника си и удобрявате ли нашето желание или не.

Желателно е вѣстника Ви да излѣзва поне два пъти въ недѣлята.

Увѣрени и очакваме; за сега толкова.

Съ почитание:

С. И.

Б. Р. Даваме място на горното писмо съ удоволствие. Съ радостъ бихме помѣстили и други дописки отъ приятели, съчувстеници на идеята, която искаеме да прокараме. Ние мислимъ, че ако нашите водители, Цанковистите — Народнци, които не се различаватъ въ взгледовете по вътрѣшното и външно управление страната, но сѫ ржководятъ отъ патриотизъмъ, трѣбова да си дадатъ ржка и сплотятъ въ едно цѣло.

КУРИОЗЪ

До Господина, Господина Министра на Вѣтринните работи.

МОЛБА

отъ

Методий Ив. Василевъ

отъ гр. Плѣвенъ.

Господине Министре,

Въ качеството си на Плѣвенски гражданинъ и старослужащъ на отечеството си войникъ, въ рѣдовете на 21-и резервниятъ полкъ, гдѣто най акуратно съмъ исълнявалъ своята длѣжностъ и отъ тамъ слѣдъ уволнението ми, като имахъ прѣдъ видъ, че Вий съ своята си программа истинностъ и откровеностъ, въ политическата борба, азъ се провѣзгласихъ за искренъ поддържателъ на либералната партия, като неуморно работихъ въ полза на настоящето правителство, за да може да привѣде програмата си въ исполнение, прѣдъ видъ, че това желание се осъществи, и че менъ най приятно и гордо ще бѫде ако заема една незавидна длѣжностъ при настоящий режимъ, за това най покорно моля распорѣжданието Ви, Господине Министре, да благоволите и направите потрѣбното распорѣждание, като ми се прѣпрати молбата на Плѣвенската градска Община съ надпись да бѫда назначенъ за агентъ или младши агентъ при сѫщата община, която насъкоро спорѣдъ както се научавамъ ще бѫде растурена, като полицейска избранница и ще има вакантни

длъжности, обещавамъ се да испълнявамъ честно и акуратно длъжността, която ще ми се възложи.

17 Мартъ 1899 г.

Съ прилично почитание:
(под.) Методий Ив. Василовъ.

Министерство на Външните работи испраща настоящето прошъние въ Плъвен, град. кметство по принадлежност.

Ст. София, 19 Мартъ 1899 г.

(под.) Гл. Секретаръ: Т. Василовъ.

Б. Р. Даваме място на горното прошение подадено отъ единъ искренъ и самоотверженъ Стамбoliстъ — Радославието отъ нашия градъ, за да се отгледат напъти тукъ патриоти и като какви антики има превързани въ партията имъ.

Коментарии не се искатъ. в. „Н. Отзвивъ“ има думата.

Извънчение.

РЪШЕНИЕ

№ 48

гр. Плъвенъ 1899 г. 8-и денъ

Въ Името на Н. Ц. Височество Фердинандъ I.
Български Князъ

Плъвенски Окр. Съдъ, въ публично съдебно засъдление на 8-и Мартъ прѣзъ 1899 год. въ съставъ: прѣсъдателствующъ чл. С. Нанчевъ членове: Л. Серафимовъ и съдебенъ слѣдователъ Д. Иосифчиевъ, при под. секретаря П. Д. Нопповъ и при участието на п. прокурора Д. Андрейчевъ, слуша доложеното отъ члена С. Нанчевъ, търговско дѣло № 10 по описа за 1899 година, по исковата молба на Н. Кръстановъ отъ Плъвенъ, поверенникъ на Георги Георгиевъ С-ие, противъ Динко Ивановъ отъ гр. Плъвенъ, търговецъ въ същия градъ и съ клонъ въ с. Дол. Дженикъ, за обявяванието му въ несъстоятеленъ.

Съдътъ на основание чл. чл. 644, 651, 652, 654, 657, 658 и 661 отъ търговския законъ

РЪШИ:

1) Признава Плъвенски жителъ и търговецъ Динко Ивановъ, за несъстоятеленъ длъжникъ, като спиранието на платките се счита отъ 27 Ноемврий 1898 г.

2) Назначава члена при Съда Ст. Нанчевъ, за дѣловодителъ по несъстоятелността.

Да се запечататъ имотите на несъстоятелния.

3) Назначава за приврѣмененъ синдикъ Плъвенски адвокатъ А. Мануиловъ.

4) На 27 Мартъ и. г. въ 9 часа сутринта, въ помѣщението на Окръжниятъ Съдъ, да събърание на кредиторитѣ, за окончателно назначаване на синдикъ.

5) Въ растояние на 1 мѣсецъ отъ днесъ, кредиторитѣ се задължаватъ да прѣдставятъ свойте взѣмания въ Съдътъ.

6) На 28 Априлий и. г. да се пристигнатъ къмъ освидѣтелствуване на взѣманията.

7) Заповѣдва се на несъстоятелниятъ, да прѣдстави въ растояние на 3 дена, отъ днесъ, една равносѣтка, съгласно правилата въ чл. 653 отъ Търговския Законъ, и Търговските си книжа.

Рѣшенietо подлѣжи на обжалвание, както по отзивенъ, така и по вѣзвизенъ редъ, въ продължение на 8 дена, считанъ отъ денътъ на залѣпването му на вратитѣ на Съдътъ.

На първообразното подписали: Прѣсъдателствующъ членъ С. Нанчевъ, Членове: Л. Серафимовъ и Съдеб. слѣдователъ Д. Иосифчиевъ.

ВЪРНО:

Прѣсъдателъ: Ив. Желѣзовъ
Секретаръ: Г. Бакаловъ

ОБЯВЛЕНИЕ

Илия Д. Няголовъ
въ гр. Свищовъ

ГЕНЕРАЛНА Агенция и депозитъ за България

на

Разни: Америкаански, Английски, Французски, Германски, Австрийски, Руски и други фабрики и завѣдения.

за

Земедѣлъчески и Индустритълни машини и ордия, каквито съществуватъ въ свѣта отъ най малките до най голѣмите:

а) По земедѣлието, б) По индустритъ, в) По лозарството, г) По пчеларството, д) По скотовъдството и пр. пр.

ОТЪ

Най прочутитѣ-реномирани фабрики и завѣдения и отъ най усъвършенствувани системи.

Въ депозита на агенцията, ще се намиратъ винаги въ изобилно количество:

I Истенски

Прѣскачки за лозя „Vermorel“

съ

Най нови и усъвършенствувани патентирани подобрѣніе, които конкуриратъ въ всѣко отношение същите прѣскачки „Vermorel“ отъ 1896, 1897 и 1898 година, а така също и много други прѣскачки отъ разни системи.

Материалъ правосходенъ и не поврѣдимъ механизъмъ, най усъвършенствуванъ и практиченъ; Работа отлична, цѣна най умѣрена, и условия най износни.

II „Eclair“

Най ново химическо изобретение което до сега въ Франция и другадѣ на разни конкуренти по борбата противъ болестите по лозата е получило:

Повече отъ 400 златни I кл. медали и награди. Това изобрѣтение се състои отъ разни елементи, които сѫ нуждни за лѣкуване лозата отъ болестите:

1) Пероноспора (Мана, Балсара)

2) Black — Rot (Блакъ родъ)

3) Oidium (Оодиумъ тюкери гроздова плѣсенъ.)

Продава се въ видъ на кристална каша (прахъ) на фунтове приготвени по за 100-сто литри вода, безъ да има нужда отъ прицѣждане.

Достатъчно е да се насише едно фунтче въ 100 литри вода, да се бѣрка 1—2 минути и веднага може да се започне прѣскакането.

Дѣйствува най бѣзо, сигурно и ползотворно.

Економия: Отъ цѣлата, врѣмѧто и труда.

Обыкновни подробности по състава и паставления за лѣсното му употребление се даватъ безъ платно слѣдъ поискане.

Цѣни най умѣрени.

Условия най износни

Каталози и наставления на Български бесплатно.

гр. Свищовъ 1899 г.

ИЗВѢСТИЕ

Извѣстявамъ, че давамъ подъ наемъ едно място за построяване на дюкянъ или фурня находяще се въ IX квартълъ срѣзу казармата при сѫсѣди: Петъръ Дочовъ, Панталей Петровъ, Христо Стойчовъ и пажъ. Желающитѣ да се отнесатъ за споразумѣніе до Христо Стойчевъ въ гр. Плѣвенъ.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕБНИТЪ ПРИСТАВИ.

№ 2630

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Гривишкото землище, а именно:

1) Половинъ отъ една нива въ мѣстността „срѣдно бранице или новитѣ лоза“ целата 35 декара 9 ара оцѣнена 50 лева.

2) Половинъ отъ една нива целата 29 декара 3 ара въ „срѣдно бранице или новитѣ лоза“ оцѣнена 40 лева.

3) Половинъ лозе целото 7 декара и 7 ара „Габровецъ“ оцѣнено 35 лева.

4) Нива отъ 7 декара и 2 ара „голѣмия орманъ или старитѣ лоза“ оцѣнена 30 лева.

5) Нива 10 декара и 7 ара „Равнището“ оцѣнена 40 лева.

6) Половинъ ежата съ хамбъръ, сая и стъ дворъ около 3 декара въ с. Гривица оцѣнена 75 лева.

Горните имоти принадлежатъ на Тончо Гешовъ отъ с. Гривица не сѫ заложени продаватъ се по взысканието на Тодоръ Христовъ С-ие Спасовъ отъ гр. Плѣвенъ за 365 л. лихвите и разноските по исполнителния листъ № 2069 на Плѣвенския окол. мир. сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна. Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ денъ въ канцелариата ми.

гр. Плѣвенъ, 22 Мартъ 1899 год.

Дѣло № 495/98 г. 1—113—2

съдебенъ приставъ: Ив. А. Гърковъ

телния листъ № 1783 на Плѣвенския окол. мир. сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ денъ въ канцелариата ми. гр. Плѣвенъ, 22 Мартъ 1899 год.

Дѣло № 522/98 г. 1—116—2

съдебенъ приставъ: Ив. А. Гърковъ

№ 2631

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Гривишкото землище, а именно:

1) Нива 13 декара 8 ара въ мѣстността „Равнището“ оцѣнена 40 лева;

2) Нива отъ 4 декара 8 ара „Равнището“ оцѣнена 12 лева;

3) Нива отъ 8 декара 6 ара „Средни Врѣхъ“ оцѣнена 25 лева;

4) Нива отъ 3 декара 4 ара „Средни Бранице“ оцѣнена 10 лева.

Горните имоти принадлежатъ на Минчо Ивановъ отъ с. Гривица не сѫ заложени продаватъ се по взысканието на Тодоръ Христовъ С-ие Спасовъ отъ гр. Плѣвенъ за 180 лева, лихвите и разноските по исполнителния листъ № 2634 на Плѣвенъ окол. мир. сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ денъ въ канцелариата ми.

гр. Плѣвенъ, 22 Мартъ 1899 год.

Дѣло № 294/97 г. 1—114—2

съдебенъ приставъ: Ив. А. Гърковъ

№ 2635

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Гривишкото землище, а именно:

1) Нива мѣстността „Срѣдно Бранице“ 16 дек., 3 ара оцѣнена 48 лева;

2) Нива мѣстността „Срѣдно Бранице“ 9 декара единъ аръ оцѣнена 27 лева;

3) Нива мѣстността „Вехтилъ Лоза“ 16 декара 5 ара оцѣнена 48 лева;

4) Нива мѣстността „Голѣмий Орманъ“ 14 декара 3 ара оцѣнена 30 лева;

5) Нива „Голѣмий Орманъ“ 10 декара 8 ара оцѣнена 30 лева;

6) Нива „Згалевски пажъ“ 8 декара 2 ара оцѣнена 24 лева;

7) Нива „Срѣдни Врѣхъ“ 7 декара оцѣнена 20 лева;

8) Нива „Срѣдни Врѣхъ“ 8 декара 3 ара оцѣнена 25 лева;

9) Нива „Равнището“ 8 декара 3 ара оцѣнена